

Sygn. akt I C 1546/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2017 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Piotrowska

Protokolant: stażysta Małgorzata Stokłuska

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2017 roku w Gdańsku, na rozprawie

sprawy z powództwa W. G.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w Ł.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w Ł. rzecz powoda W. G. kwotę 10635, 43 zł (dziesięć tysięcy sześćset trzydzieści pięć złotych czterdzieści trzy grosze) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w Ł. rzecz powoda W. G. kwotę 5314,04 zł (pięć tysięcy trzysta czternaście złotych cztery grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w Ł. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku kwotę 67,13 zł (sześćdziesiąt siedem złotych trzynaście groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych,

V. nakazuje ściągnąć od powoda W. G. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku kwotę 5,84 zł (pięć złotych osiemdziesiąt cztery grosze) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

I C 1546/16

UZASADNIENIE

Powód W. G. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. kwoty 11.540,95 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot: 10.556,95 zł od dnia 01.08.2015r. do dnia zapłaty, 984 zł od dnia 03.05.2016r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w następstwie zdarzenia komunikacyjnego w dniu 01 lipca 2015 roku uszkodzeniu uległ pojazd mechaniczny marki F. (...) o nr rej. (...) stanowiący własność W. G.. Sprawca zdarzenia posiadał ubezpieczenie OC w pozwanym Towarzystwie (...). W następstwie zgłoszenia szkody pozwany przeprowadził postępowanie likwidacyjne, w którego toku wypłacił powodowi kwotę 17.052,60 zł. Powód pisemnie wezwał pozwanego do dopłaty kwoty 10.556,95 zł tytułem brakującej części odszkodowania. Powód domaga kwoty 984 zł tytułem zwrotu kosztów jakie poniósł w postępowaniu likwidacyjnym zlecając przeprowadzenie czynności zmierzających do uzyskania odszkodowania K. W..

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa, oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności co do zasady, wskazał jednak, iż wypłacona już kwota w pełni kompensuje szkodę poniesioną przez powoda, zakwestionował wysokość dochodzonego roszczenia, wskazując, iż w przedłożonej przez powoda kalkulacji naprawy zawyżono stawki roboczogodziny oraz ceny części zamiennych.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 01 lipca 2015 r. na skutek kolizji drogowej uszkodzeniu uległ pojazd marki F. (...) o nr rej. (...) stanowiący własność powoda. Odpowiedzialnym za powstanie kolizji oraz powstałą w jej wyniku szkodę był kierujący pojazdem, którego posiadacz ubezpieczony był z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) S.A.

(okoliczność bezsporna)

Szkoda wynikła z powyższej kolizji została zgłoszona pozwanemu w dniu 01 lipca 2015 roku.

(okoliczność bezsporna, nadto akta szkody)

Decyzją z dnia 29.07.2015r. pozwany przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 17052,60 zł.

(dowód: decyzja – akta szkody)

Ekonomicznie uzasadniony i celowy koszt naprawy pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...) po kolizji z dnia 01 lipca 2015r. w oparciu o stawki robocizny 130/130 zł netto za roboczogodzinę wynosi 27.688,03 brutto przy użyciu części oryginalnych, 25.528,96 zł brutto przy użyciu części alternatywnych. W sytuacji gdy przed zdarzeniem w pojeździe zamontowane były części oryginalne pełna restytucja pojazdu nastąpi poprzez zamontowanie części oryginalne, użycie części używanych nie zapewni przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego.

(dowód: pisemna opinia biegłego sądowego w zakresie techniki samochodowej i ruchu drogowego wraz z kosztorysem naprawy k. 58-83)

Sąd zważył, co następuje:

Dokonując ustaleń w sprawie, Sąd oparł się na dokumentach przywołanych w części uzasadnienia ustalającej stan faktyczny, w tym zawartych w aktach szkody. Treść i prawdziwość tych dokumentów nie budziła wątpliwości Sądu ani nie była przez strony kwestionowana, dlatego Sąd uznał je za wiarygodne dowody w sprawie.

Za podstawę ustaleń faktycznych Sąd przyjął opinie biegłego z zakresu ruchu drogowego i rekonstrukcji wypadków drogowych. Opinia jest obszerna, szczegółowa, wyczerpująca i przekonująca. Zawierają kategorię i spójne wnioski, których uzasadnienie jest czytelne. Biegły sporządził opinie w oparciu o cały materiał dowodowy, w tym zawarty w aktach szkody. Opinia ta nie była kwestionowana przez strony.

Powództwo w przeważającym zakresie było zasadne.

Przechodząc do rozważań merytorycznych należy w tym miejscu zaznaczyć, iż naprawienie szkody oznacza wykonanie czynności niezbędnych do przywrócenia stanu sprzed szkody zaistniałej w pojeździe, przy czym brak poniesienia tych kosztów przez stronę poszkodowaną nie oznacza, iż szkody tej nie poniosła. Powód ma prawo żądać uiszczenia na jego rzecz odszkodowania w wysokości niezbędnej do przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego bez względu czy naprawy dokonał.

Zgodnie bowiem z przepisem art. 822 k.c. w wyniku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom

trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 k.c.). Wysokość odszkodowania powinna być określona według reguł określonych w art. 363 k.c. i art. 361 k.c., przy czym w przypadku uszkodzenia rzeczy w stopniu umożliwiającym przywrócenie jej do stanu poprzedniego, osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu „wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki, poniesione w celu przywrócenia do stanu poprzedniego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 listopada 1970 r., II CR 425/72, OSNCP 1973/6/111).

Należy wskazać, iż Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 05.11.1980 r., w sprawie o sygn. akt III CRN 223/80 (OSNC 1981/10/186) wyraźnie stwierdził, że obniżenie należnego poszkodowanemu świadczenia o stopień amortyzacji wymienionych części pojazdu na nowe nie znajduje podstaw prawnych. Oznacza to, że odszkodowanie należy ustalić według cen nowych części, bez pomniejszania o amortyzację. Naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Oznacza to, że do ekonomicznie uzasadnionych wydatków zaliczyć należy koszt nowych części i innych materiałów, których użycie było niezbędne do naprawienia uszkodzonej rzeczy. Jeżeli do osiągnięcia celu przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego konieczne jest użycie nowych elementów, to poniesione na to wydatki wchodzi w skład kosztów naprawienia szkody poprzez przywrócenie rzeczy do stanu poprzedniego. W konsekwencji wydatki te w ostatecznym wyniku obciążają osobę odpowiedzialną za szkodę, również obniżenie należnego powodowi świadczenia o stopień amortyzacji wymienionych części pojazdu na nowe nie znajduje dostatecznych podstaw prawnych” (Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 05.11.1980 r. w sprawie o sygn. akt III CRN 223/80 OSNC 1981/10/186).

Zgodnie z kolei z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1980 roku (III CRN 223/80, OSNC 1981/10/186), który niniejszy Sąd podziela w całości, przywrócenie rzeczy uszkodzonej do stanu poprzedniego polega na doprowadzeniu jej do stanu używalności w takim zakresie, jaki istniał przed wyrządzeniem szkody. Jeżeli do osiągnięcia tego celu konieczne jest użycie nowych elementów, to poniesione na nie wydatki wchodzi w skład kosztów naprawienia szkody przez przywrócenie rzeczy do stanu poprzedniego. W konsekwencji powyższe wydatki obciążają osobę odpowiedzialną za szkodę.

W niniejszej sprawie powód żądał kwoty 10.556,95 zł tytułem nie przyznanej przez pozwanego pozostałej części odszkodowania. Ekonomicznie uzasadniony koszt przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego Sąd ustalił w oparciu o opinię biegłego. Biegły ustalił ten koszt dwuwariantowo. W ocenie Sądu w okolicznościach niniejszej sprawy przyjęć należało wariant naprawy przy użyciu części oryginalnych. Skoro pozwany dokonując oględzin pojazdu w ramach postępowania likwidacyjnego nie ustalił aby w pojeździe zamontowane były części nieoryginalne przyjęć należało, iż pojazd posiadał oryginalną kompletacją, a w tej sytuacji zgodnie z wnioskami biegłego do przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego niezbędne było użycie części oryginalnych. Wobec faktu, iż niezbędny i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy pojazdu wyniósł 27.688,03 zł brutto, a powodowi tytułem odszkodowania wypłacono kwotę 17.052,60 zł, na rzecz powoda należało zasądzić kwotę 10.635,43 zł., a w pozostałym zakresie powództwo w zakresie żądania naprawienia szkody w pojeździe oddalić.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481§1 i 2 k.c. w zw. z art. 14 ust.1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003r. ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) zasądzając je od 31-szego dnia od zgłoszenia szkody. Skoro szkoda zgłoszona została w dniu 01 lipca 2015r. to odsetki należało zasądzić zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 01 sierpnia 2015r.

Sąd oddalił również wniosek strony powodowej o przyznanie kosztów poniesionych na skutek zlecenia czynności w toku postępowania likwidacyjnego innemu podmiotowi. Na wstępie należy wskazać, iż postępowanie likwidacyjne ma odformalizowany charakter, a obowiązki poszkodowanego zostały sprowadzone do minimum i polegają właściwie wyłącznie na zawiadomieniu ubezpieczyciela o szkodzie i przedstawieniu posiadanych dokumentów. Zatem ocena, czy udział podmiotu zewnętrznego zajmującego się reprezentowaniem poszkodowanych w toku likwidacji szkód był w tym postępowaniu niezbędny, zależna będzie od wykazania, iż szczególne okoliczności konkretnej sprawy

przemawiają za tym, iż jej charakter jest na tyle skomplikowany, że niezbędna jest pomoc osób świadczących takie usługi w sposób profesjonalny. Nadto skorzystanie z pomocy pełnomocnika – specjalisty powinno pozostawać ze zdarzeniem w adekwatnym związku przyczynowym. Samo zatem dążenie do pewnego rodzaju wygody i ujęcia obowiązków poszkodowanemu nie uzasadnia takiego związku, gdyż niedogodność stanowi dolegliwość o charakterze niemajątkowym, niepodlegającą reżimowi odszkodowawczemu. W normalnym związku pozostaje natomiast sięgnięcie po pomoc prawną w okolicznościach, w których stan zdrowia, kwalifikacje osobiste lub sytuacja życiowa poszkodowanego usprawiedliwiają stanowisko o niezbędności takiej pomocy w celu sprawnego, efektywnego i ekonomicznie opłacalnego przebiegu postępowania likwidacyjnego. Takiego rodzaju koszty będą poniesione wprawdzie zgodnie z wolą poszkodowanego, jednak decyzja o konieczności wydatków nie będzie swobodna, lecz wymuszona przez zdarzenie sprawcze (uchwała Sądu Najwyższego z dnia z dnia 13 marca 2012 roku, sygn. akt III CZP 75/11) W uchwale powyższej, nie przyznano poszkodowanemu a priori uprawnienia, do dochodzenia w ramach naprawienia szkody, zapłaty kosztów postępowania likwidacyjnego. By takie koszty mogły być uznane za element szkody, poza wykazaniem faktu ich poniesienia, konieczne jest również wykazanie ich konieczności i celowości.

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie powód, nie wykazał adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy koniecznością poniesienia wydatków związanych ze skorzystaniem z usług pełnomocnika w postępowaniu likwidacyjnym a wypadkiem z dnia 01 lipca 2015 r. Należy przede wszystkim wskazać, iż przedmiotem tego postępowania było roszczenie powoda, które obejmowało odszkodowanie za uszkodzenia pojazdu oraz zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego, a jego obowiązki jako poszkodowanego sprowadzały się do zgłoszenia szkody i udostępnienia pojazdu celem dokonania oględzin i wyceny uszkodzeń. Zatem jedyną aktywnością wymaganą od poszkodowanego w postępowaniu likwidacyjnym było dokonanie zgłoszenia szkody, Nieskomplikowany charakter powyższych obowiązków pozwala stwierdzić, iż każda osoba, o przeciętnych zdolnościach intelektualnych, jest w stanie w stopniu zupełnym sprostać tym wymaganiom.

W punkcie III Sąd orzekł o kosztach procesu zgodnie z art. 98 k.p.c., 108 k.p.c. w zw. art. 100 k.p.c. Powód wygrał niniejsze postępowanie w 92%, a w 8% przegrał i w takim stosunku Sąd rozliczył koszty postępowania między stronami. Na koszty poniesione przez powoda składała się opłata od pozwu w kwocie 578zł, zaliczka na poczet opinii biegłego w kwocie 800 zł, koszty zastępstwa prawnego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 4.817 zł, łącznie 6.195 zł z czego 92% stanowi kwotę 5.699,40 zł. Na koszty poniesione przez pozwanego składały się koszty zastępstwa prawnego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 4.817 zł z czego 8% stanowi 385,36 zł. Po zbilansowaniu tych kwot Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.314,04 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

W pkt IV i V wyroku Sąd nakazał ściągnięcie od stron kwoty 72,97 zł tytułem pokrycia wydatków związanych z dopuszczeniem dowodu z opinii biegłego w zakresie w jakim nie zostały one pokryte z zaliczki, rozkładając ten koszt między stronami w stosunku w jakim uległy one ze swymi żądaniami.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)